

berne paa sædvanlig Bekjendtgjærelsesmaade med 8 Dages Mellemrum, — offentligten at indkalde Alle og Enhver, der formene sig interesserede i Sagens Afgjørelse, til, at møde paa Aastebet til den for Forretningen fastsatte Tid for at paatale og varetage deres Interesse, med Betydende, at Forsømmelse af Paatale under Mødet medfører Forpligtelse til at finde sig i den Afgjørelse, som der ved Sagens Behandling maatte opnaaes, eller til i alt Fald senest 3 Uger efter Forenings Indgaælse eller eventuelt Kjendelses Afgjælse at indanke Sagen for Landvæsenkommissionen.

Denne Indkaldelse er lovlig for de i Communen Boende, medmindre de senere beviseligvis Forsald for Udeblivelsen fra Mødet."

§ 10, Udkastets § 4, der optager en Deel af § 3, og redigeres:

„Ved Aastedsforretningen maae de Medlemmer af Aastedsbestyrelsen, der selv ere Parter i Sagen eller staae i et saadant Formiliehold til Parterne, som omhandles i Lov af 4. Juli 1850 om faste Taxationsmænd, ikke medvirke.

Sagen kan behandles af et Udvalg paa mindst 3 Medlemmer af Communebestyrelsen; men angaaer Sagen flere Communebestyrelser, har enhver af disse af sin Midte at udvælge 3 Medlemmer til i Forening at danne et Udvalg, for hvilke Sagen foretages. — Skulde det o. s. v. efter Udkastets § 4 Opmand. — Til denne Art Sager have Communebestyrelserne, forsaavidt Veisagernes Mængde og Vidtløftighed nødvendiggjør Saadant, at benytte en i dette Diemed paa Communens Bestyrelse anstaaet Protocol, men ellers at benytte den almindelige Forretningsprotocol. — Behandles Sagen af sælles Udvalg, benyttes Protocollet for det Sogn, hvori de fleste Lodtagere boe, medens de øvrige Protocollet tilføjes en Bemærkning om, i hvilken Protocol Sagen er behandlet."

§ 11, Udkastets § 3, redigeres:

„Under Forretningen har Aastedsbestyrelsen at mægle Forlig mellem Parterne. Opnaaes Forliget, indføres dette udførlig i Protocollet, underskrives af Parterne samt attesteres af

Aastedsbestyrelsen. Opnaaes derimod intet Forlig, indføres Forligsmæglingen i Protocollet tilligemed de af Parterne fremspørte Paastande og de for disse fremsatte Beviisligheder, hvorefter Sagen henføres under Landvæsenkommissionen, medmindre Parterne erklære at ville underkaste sig Aastedsbestyrelsens Afgjælse.

I saa Fald har denne inden Møbets Slutning at indkalde Parterne til at paahøre Kjendelses Afgjælse paa det Sted og til den Tid, som den berammer. Senest 14 Dage efter Aastedsforretningen affiges Kjendelsen, der indføres — underskreven af Bestyrelsens Medlemmer — motiveret i Protocollet. I begge Tilfælde skal Aastedsbestyrelsen iagttage, at der tages særligt Hensyn til, at Omfanget af de Arbejder, der fastsættes i Anledning af Veiens Istandsættelse og Vedligeholdelse m. v., retter sig efter saavel den Brug, der haves for Veien, som den Evne, Eierlaget bestyder, hvilket og skal gjælde, naar Sagen for senere Instants behandles."

§ 12, Udkastets § 5, redigeres:

„Hvad enten Sagen afgjøres ved Forlig eller paa foranspørte Maade ved Kjendelse, skal der i Protocollet indføres nøjagtige Bestemmelser om:

1. Hvilke Eiendomme, der ere lodtagne i Veien.
2. Forholdet, hvori Eiendommene ere lodtagne, og som Følge heraf pligtige til at deeltage i Udredelsen af samtlige Udgifter ved Sagens Ordning.
3. Maaden hvorpaa og Tiden hvori Veiarbeidet skal tilendebringes.
4. Hvorfra og hvortil Veien løber, dens Retning og Bredde.
5. Hvilke Arbejder specielt skulle udføres i Anledning af Broers, Gangtrævers, Steenlister og Grøsters Indretning, Veiens Planering, Jordts Dorsflytning, Vands Afledning o. s. v.
6. Hvorledes de Omkostninger, hvori udenfor Laget staaende Lodseiere med Hensyn til Veiens Istandsættelse og deraf flydende Arbejder kunne være interesserede, skulle repareres mellem disse og Eierlaget.